

6.9.2016

EOAK/2555/2016

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Juha-Pekka Konttinen

ENNALTA ILMOITETTU TARKASTUSKÄYNTI: PALVELUKOTI MÄNTY, 12.5.2016

Aika: 12.5.2016

Paikka: Palvelukoti Mänty, Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelujen Antinkartanon kuntoutuskeskus, Ulvila

Läsnä:

Oikeusasiamiehen kansliasta:
Esittelijäneuvos Tapio Rätty
Oikeusasiamiehensihteeri Juha-Pekka Konttinen

Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalveluista:
Sosiaalipalvelujen johtaja
Palvelusuunnittelija
Sairaanhoitaja

1

YLEISTÄ TARKASTUKSEN TOIMITTAMISESTA

Tarkastus tehtiin ennalta ilmoitetusti.

Tarkastuksen aluksi selvitettiin uusien erityistehtävien vaikutuksia lailisuusvalvojan tarkastustoimintaan.

Eduskunnan oikeusasiamies on nimetty YK:n kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan (OPCAT) tarkoittamaksi kansalliseksi valvontaelimeksi. Tässä tehtävässä oikeusasiamies tekee tarkastuksia paikkoihin, joissa pidetään vapautensa menettäneitä henkilöitä, kuten esimerkiksi erilaisiin laitoksiin, hoitopaikkoihin tai asu-
misyksiköihin.

YK:n vammaissopimuksen ratifioinnin myötä eduskunnan oikeusasiamiehestä on tullut osa yleissopimuksen 33 artiklan 2 kohdan mukaista rakennetta, jonka tehtävänä on edistää, suojella ja seurata vammaisten henkilöiden oikeuksien toteutumista. Tämän vuoksi oikeusasiamies kiinnittää tarkastuksilla erityisesti huomiota muun muassa toimitilojen esteettömyyteen sekä vammaisten henkilöiden itsemääräämisoikeuden toteutumiseen ja osallistumisen mahdollisuuksiin.

2 TARKASTUKSEN KOHDE

2.1

Tarkastuksen tarkoitus ja suorittaminen

Tarkastuksen tarkoituksena oli tutustua Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelujen Antinkartanon kuntoutuskeskukseen ja sen laitoshoidoa vammaisille henkilöille tarjoaviin yksiköihin. Tarkastuksen aikana vierailtiin muun muassa palvelukoti Männyssä, jossa tavattiin yksiköiden henkilökuntaa ja asukkaita. Kehitysvammaisten henkilöiden laitosyksiköistä on laadittu erillinen pöytäkirja (Dnro 1066/3/16).

2.2

Saadut asiakirjat

Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelut toimitti eduskunnan oikeusasiamiehelle ennen tarkastusta seuraavat asiakirjat:

- yksiköiden toimintaa kuvaavat perustiedot
- yksiköiden asukkaat, syntymäajat ja sijoittajakunnat
- pakon käyttöä ja rajoitustoimenpiteitä koskevat ohjeet
- selvitys käytetyistä rajoitustoimenpiteistä vuodelta 2015
- asukkaille ja henkilökunnalle tarkoitetut säännöt (laatukäsikirja)
- omavalvontasuunnitelmat ja palotarkastuspöytäkirja

Tarkastuksella ja tarkastuksen jälkeen Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelut toimitti oikeusasiamiehen kanslian edustajien pyynnöstä seuraavat asiakirjat koskien palvelukoti Mäntyä:

- kadonneen henkilön etsintää koskeva toimintaohje
- rajoitustoimenpiteiden käyttöä koskevat kirjaukset palvelukoti Männyssä
- kommentit pöytäkirjaluonnokseen 11.8.2016.

2.3

Kuvaus tarkastettavasta kohteesta ja yksiköistä

Satakunnan sairaanhoitopiirin tehtävänä on järjestää, tuottaa ja sovittaa yhteen jäsenkuntien väestön ja perusterveydenhuollon tarvitsemat erikoissairaanhoidon palvelut ja järjestää jäsenkuntien väestön kehitysvammaisten erityishuollon palvelut yhdessä kuntien kanssa siltä osin kuin kunnat eivät järjestä sitä muulla tavalla. Sosiaalipalvelujen toimialue tuottaa asiakkailleen vahvaan erityisosaamiseen perustuvia ympärivuorokautisia, kokonaisvaltaisia hoito- ja kuntoutuspalveluita.

Antinkartanon kuntoutuskeskus tarjoaa palveluja kehitysvammaisille ihmisille sekä muille, jotka tarvitsevat tukea oppimisessa, ymmärtämisessä, oman toiminnan ohjauksessa ja kommunikoinnissa eli viestinnässä. Antinkartanossa on kehitetty muun muassa autismituntoutusta.

Palvelukoti Mänty on aikuisiässä vammautuneille ihmisille (ei kehitysvammaisille) suunnattu 15-paikkainen asumisyksikkö. Asukkailla on neurologisia vammoja, eli vammoja aivojen, selkäytimen, ääreishermoston tai lihasten alueella. Lisäksi voi olla psyykkisiä häiriöitä ja haastavaa käyttäytymistä. Selvityksen mukaan vammautuneiden

henkilöiden hoito on erityisen hankalaa ja tämän vuoksi erityishuollon keinoin (mm. menetelmäosaaminen ja kommunikaation keinot) on saatu hyviä ja vaikuttavia kuntoutustuloksia.

Palvelukoti Männyn tarkastuksella keskityttiin erityisesti rajoitustoimenpiteiden käytön ja asumisolosuhteiden arviointiin.

3 HAVAINNOT

3.1 Pakon käyttö ja rajoitustoimenpiteet

Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelujen selvityksen mukaan pakkotoimenpiteistä on käyty paljon keskustelua aikuisiällä vammautuneiden henkilöiden kohdalla. Ensisijaisesti on pyritty aina asiakkaan itsemääräämisen vahvistamiseen sekä hänen osallisuutensa tukemiseen. Viimesijaisesti on kuitenkin jouduttu turvautumaan rajoittamiseen. Aivovamman vuoksi mm. asiakkaan muisti on lyhykestoinen ja tämä tuottaa erityistä haastetta päivittäisten toimintojen sujuvuudessa. Kaikki käytetyt pakkotoimenpiteet on kirjattu ja suunnitelman pakon käytöstä on lääkäri allekirjoittanut.

Saaduista asiakirjoista ilmeni, että palvelukoti Männyssä on käytetty muun muassa lepositeitä rauhoittamistarkoituksessa kahden asukkaan kohdalla. Kyseiset asukkaat eivät olleet kehitysvammaisia (eikä heille ollut laadittu erityishuolto-ohjelmaa). Rajoittamistoimenpiteiden toteuttamisesta oli tehty tilannekohtaiset suojatoimenpidepäätökset, jotka lääkäri oli allekirjoittanut. Lisäksi palvelukoti Männyssä käytetään kiinnipitämistä ja tarkastuskäynnillä saadun tiedon mukaan myös hygienihaalaria oli käytetty yksikössä ainakin yhden henkilön kohdalla.

Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelujen erityishuollon johtoryhmä on tehnyt 16.10.2015 päätöksen, jonka mukaan sosiaalihuoltolain mukaisella päätöksellä Antinkartanon kuntoutuskeskuksessa laitostuntoutuksessa olevaa aikuisiässä vammautunutta, ei-kehitysvammaista henkilöä, johon ei voida soveltaa kehitysvammalain mukaisia rajoitustoimenpiteitä (EHO), voidaan rajoittaa pakkotoimenpidekäsikirjan liitteenä olevaa Valviran 15.3.2013 antamaa ohjetta soveltaen.

Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelujen pakkotoimenpidekäsikirja (tullut voimaan 1.5.2016) toimii rajoittamistoimenpiteitä koskevana ohjeistuksena Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelujen toimialueella kehitysvammaisten henkilöiden ja myös muiden vammaisten henkilöiden, joilla ei ole kehitysvammaa (erityishuolto-ohjelmaa), kohdalla. Muiden kuin kehitysvammaisten henkilöiden kohdalla puhutaan "sosiaalihuoltolain mukaisesta rajoittamisesta". Käsikirjan mukaan pakkotoimenpiteillä tarkoitetaan tilanteita, joissa asiakkaan fyysistä vapautta ja itsemääräämisoikeutta rajoitetaan toimenpiteillä. Pakkotoimenpiteitä käytetään asiakkaan tahdosta riippumatta tilanteissa, joissa asiakkaan oma tai toisen henkilön terveys tai turvallisuus on uhattuna ja joiden tarkoitus on suojata asiakasta tai muita henkilöitä tai omaisuutta.

Todettiin tarkastuksen aikana käydyissä keskusteluissa, että Valviran ohje 15.3.2013 (2/2013) koskee sosiaalihuollon asiakkaiden itsemääräämisoikeuden vahvistamista, eikä ohje ole oikeutus rajoitustoimenpiteiden käytölle, eikä ohjetta ole siihen tarkoitukseen laadittu. Kiinnitettiin huomiota siihen, että rajoitustoimenpiteiden käytön tulee aina perustua lakiin (esim. kehitysvammalaki tai lastensuojelulaki). Korostettiin sitä, että sosiaalihuoltolakiin ei sisälly itsemääräämisoikeuden rajoittamista tai rajoitustoimenpiteiden käyttöä koskevia säädöksiä.

Itsemääräämisoikeuden voidaan katsoa kuuluvan perusoikeusjärjestelmäämme osana yleisperusoikeutena turvattua oikeutta henkilökohtaiseen vapauteen ja koskemattomuuteen. Perusoikeus uudistuksen esitöiden (HE 309/1993 vp) mukaan henkilökohtainen vapaus on luonteeltaan yleisperusoikeus, joka suojaa ihmisen fyysisen vapauden ohella myös hänen tahdonvapauttaan ja itsemääräämisoikeuttaan. Kuten edellä on todettu, perusoikeuksiin kohdistuvien rajoitusten tulee perustua lakiin. Henkilön perusoikeuksia voidaan rajoittaa ainoastaan silloin, kun rajoituksen käyttö perustuu lakiin ja täyttää vaatimukset sen välttämättömyydestä, suhteellisuudesta ja tarkoituksenmukaisuudesta.

Näin ollen, siltä osin kuin ei-kehitysvammaiseen henkilöön kohdistetaan Antinkartanon pakkotoimenpidekäsikirjan mukaisia rajoitustoimenpiteitä, itsemääräämisoikeuden rajoittamiselle ei lähtökohtaisesti ole lainsäädännöllistä perustaa. Koska laajempaa itsemääräämisoikeuden rajoituksia koskevaa lainsäädäntöä ei ole vielä olemassa, lakiin perustumattoman pakon käyttäminen ei siis yleisesti ole sallittua. Joissain tilanteissa, laissa säädettyjen edellytysten täytyessä, pakkoa käytettäessä kysymykseen voi tulla rikoslaissa säädetyn pakkotilan tai hätävarjelun kaltainen tilanne. Esimerkiksi tarkastuskäynnillä keskusteltiin tilanteesta, jossa kaksi asukasta oli tapellut keskenään ja hoitajat joutuivat keskeyttämään tappelun, jotta asukkaat eivät vahingoita toisiaan. Todettiin, että tällaisen väkivallanteon keskeyttäminen saattaa synnyttää hätävarjelun tai pakkotilan kaltaisen asiantilan, joka voi oikeuttaa hoitajien erottamaan tappelevat asukkaat toisistaan.

Erityisesti silloin, kun sääntely on aukollista tai puuttuu kokonaan, on sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköissä jouduttu laatimaan omia ohjeistuksia potilaan tai sosiaalihuollon asiakkaan itsemääräämisoikeuden tai muiden perusoikeuksien rajoittamisesta tilanteissa, joissa perusoikeuden rajoittaminen on katsottu välttämättömäksi pääsääntöisesti jonkin toisen perusoikeuden turvaamiseksi. Asiantilaa ei voida pitää perustuslain kannalta hyväksyttävänä, sillä perusoikeuksien rajoittamisen tulee edellä todetulla tavalla perustua lakiin. Lainsäädännön puutteellisuus on johtanut myös siihen, että joidenkin potilaiden tai sosiaalihuollon asiakkaiden itsemääräämisoikeutta tai muita perusoikeuksia rajoitetaan ilman perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävää perustetta. Rajoittavan toimenpiteen ei edes aina mielletä tarkoittavan puuttumista perusoikeuksiin. Siltä osin kuin lainsäädäntöä ei tällä hetkellä ole olemassa, vaihtelevat potilaiden ja sosiaalihuollon asiakkaiden perusoikeuksien rajoittamista koskevat käytännöt toimintayksiköittäin. Vallitseva hoitokulttuuri vaikuttaa merkittävästi siihen, miten potilaiden ja sosiaalihuollon asiakkaiden itsemääräämisoikeutta kunnioitetaan ja rajoitustoimenpiteiden käyttöön suhtaudutaan.

Oikeusasiamies on jo vuonna 2004 nostanut esiin ongelman, joka liittyy aikuisiällä älyllisesti vammautuneiden (ei-kehitysvammaisten) henkilöiden itsemääräämisoikeuden rajoittamiseen. Oikeusasiamies saatoi tuolloin asian sosiaali- ja terveysministeriön tietoon ja huomioon otettavaksi kehitysvammalain ja mahdollisesti muiden samassa yhteydessä tehtävien lainmuutosten valmistelussa (Dnro 1218/03/04).

Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelujen pakkotoimenpidekäsitteissä todetaan, että toimialueen pakkotoimenpiteet ohjeistetaan kokonaisuudessaan uudelleen, kun kehitysvammaisten erityishuollosta annettuun lakiin tehdään suunnitellut muutokset. Kehitysvammalain muutos tuli voimaan 10.6.2016. Kehitysvammalain uudessa 3 a luvussa säädetään itsemääräämisoikeuden vahvistamisesta ja rajoitustoimenpiteiden käytöstä erityishuollossa. Rajoitustoimenpiteiden käyttö nähdään laissa viimesijaisena toimenpiteenä.

Kehitysvammalain muutokseen johtaneessa hallituksen esityksessä (HE 96/2015) todetaan, että sosiaalihuollon asiakkaan ja potilaan itsemääräämisoikeuden vahvistamista ja rajoitustoimenpiteiden käytön edellytyksiä koskevan kokonaisuudistuksen valmistelua on tarkoitus jatkaa erillisenä hankkeena. Tässä uudistuksessa olisi tarkoitus ratkaista myös ongelma, joka liittyy aikuisiällä älyllisesti vammautuneiden (ei-kehitysvammaisten) henkilöiden itsemääräämisoikeuden rajoittamiseen. Oikeusasiamies on eri yhteyksissä pitänyt erittäin tärkeänä sitä, että myös kyseinen kokonaisuudistus saatetaan viivytyksettä loppuun. Kokonaisuudistus on välttämätön yksilön perus- ja ihmisoikeuksien turvaamiseksi ja sosiaali- ja terveydenhuollon asiakkaiden ja potilaiden yhdenvertaisuuden toteutumiseksi.

Ennen kokonaisuudistuksen tai muun lakiperustan toteutumista mahdollisissa perusoikeuksien rajoittamistilanteissa tulee, esimerkiksi aikuisiällä vammautuneiden henkilöiden kohdalla, ottaa huomioon seuraavat säädökset ja seuraavassa esitetyt näkökohdat.

Perusoikeuksien rajoittaminen voi käytännössä tulla yksittäistapauksissa kyseeseen rikoslain 4 luvun 4 ja 5 §:ssä säädettyinä hätävarjeluna tai pakkotilassa sallittuna tekona silloin, kun sosiaali- ja terveydenhuollon lainsäädännössä ei ole rajoitustoimenpiteiden käyttöä ohjaavaa sääntelyä eivätkä vähemmän rajoittavat toimet tule kysymykseen.

Sosiaalihuollon ja hoidon toteuttaminen on tehtävä lähtökohtaisesti aina yhteisymmärryksessä ja asiakkaan tai potilaan tahdon selvittäminen on tehtävä siten kuin sosiaalihuollon asiakaslaissa ja potilaslaissa on säädetty. Jos henkilö ei kykene osallistumaan palvelujensa suunnitteluun tai ymmärtämään vaihtoehtoja taikka päättämään hoidostaan, hänen tahtonsa ja etunsa selvittämiseksi tulevat sovellettaviksi asiakaslain ja potilaslain säännökset henkilön mielipiteen selvittämisestä laillisen edustajan, lähiomaisen tai muun läheisen henkilön avulla.

Sosiaalihuollossa palvelujen tarjoaminen perustuu lähtökohtaisesti vapaaehtoisuuteen ja suostumusta perusoikeuksien rajoittamisen perusteeksi on esitetty erityisesti silloin, kun laissa ei ole asiaa koskevaa nimenomaista säännöstä. Vaikka henkilön oma suostumus ei itsestään

selvästi oikeuta rajoittamaan hänen perusoikeuksiaan, on se yksi tekijä, kun arvioidaan rajoitustoimenpiteen hyväksyttävyyttä. Pätevän suostumuksen voi antaa vain henkilö, joka kykenee päättämään hoidostaan ja ymmärtää sen merkityksen (Valviran ohje 15.3.2013). Suostumusta hankittaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota suostumuksen aitoon vapaaehtoisuuteen, etukäteisyyteen ja riittävään täsmällisyyteen sekä siihen, onko suostumuksen antaja todella ymmärtänyt suostumuksen merkityksen. Suostumuksen aidon vapaaehtoisuuden varmistaminen on vaikeaa erityisesti alaikäisten ja niiden henkilöiden kohdalla, joilla on kognitiivisia toimintarajoitteita. Henkilölle lisäksi tulee aina selvittää, että hänellä on halutessaan oikeus peruuttaa antamansa suostumus. Hoidon tai palvelun keskeyttäminen suostumuksen peruuttamisen vuoksi ei voi johtaa siihen, että henkilö jää täysin ilman palveluja tai asumismahdollisuutta, vaan hänelle on järjestettävä muu korvaava hoito tai palvelu.

Oikeusasiamies on laillisuusvalvontaratkaisuihissaan korostanut, että henkilön perusoikeuksia voidaan rajoittaa ainoastaan silloin, kun rajoituksen käyttö perustuu lakiin ja sen käyttö täyttää vaatimukset sen välttämättömyydestä, suhteellisuudesta ja tarkoituksenmukaisuudesta. Pakon käytössä on keskeistä rajoitustoimenpiteiden rajattu käyttöaika. Niitä tulee siis käyttää vain sen ajan, joka asiakkaan tai toisten henkilöiden välittömäksi suojaamiseksi tai turvaamiseksi on tarpeen. Tämän lisäksi käytettyjen rajoitustoimenpiteiden tulee olla tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhtaisia. Rajoitustoimenpiteitä tulee käyttää vain tilanteissa, joissa muut toimet eivät riitä tai eivät ole sovellettavissa ja turvautuminen niihin on siten välttämätöntä (suhteellisuus- ja välttämättömyysvaatimus). Asianmukainen rajoitustoimenpiteiden käytön kirjaaminen on edellytys sille, että perusoikeuksien kuten ihmisarvoisen kohtelun, henkilökohtaisen vapauden, koskemattomuuden ja turvallisuuden turvaamisesta voidaan jälkikäteen varmistua.

Oikeusasiamies on ratkaisukäytännössään todennut perus- ja ihmisoi-
keussäännösten vastaiseksi eristämisen käytön rangaistuksena, pakon käytön kasvatuksellisilla perusteilla sekä pakon käytön puutteellisten henkilöresurssien vuoksi. Mahdollisen rajoitustoimenpiteen käytön tulee aina perustua yksilölliseen ja tilannekohtaiseen harkintaan.

Rajoitustoimia koskevan lakiperustan puuttuessa (esimerkiksi aikuisiässä vammautuneet henkilöt), lähtökohtana tulee olla, kuten uudessa kehitysvammalain 3 a luvussakin säädetään, henkilön tilanteen ratkaiseminen muilla keinoilla kuin rajoitustoimenpiteillä. Tällaisia keinoja ovat esimerkiksi yksilöllinen palvelusuunnittelu, ennaltaehkäisevä toiminta ja kehittämistyö sekä yksittäistapauksessa tehtävät kohtuulliset mukautukset.

Ensisijaisena keinona tulee olla asiakkaan itsemääräämisoikeuden vahvistaminen.

Henkilön perusoikeuksia rajoitettaessa on huolehdittava myös siitä, että hänellä on käytössään riittävät oikeusturvakeinot. Perustuslain 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsiteltyksi asianmukaisesti ilman aiheetonta viivästystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada

oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi.

3.2

Asumistilat ja -olosuhteet

Tarkastetut tilat sekä niiden kalusteet olivat kunnossa. Asukashuoneet olivat siistejä ja asukkailla on lähtökohtaisesti mahdollisuus kalustaa huone haluamallaan tavalla ja pitää huoneissaan omia tavaroita.

Havaittuna puutteena oli se, että huoneissa ei ollut omia wc- ja suihku-tiloja.

Antinkartanon kuntoutuskeskuksen alueella oli käytössä perhehuone ja yöpymishuone, jotka olivat maksutta asukkaiden perheenjäsenten ja omaisten käytössä.

Tarkastetut tilat olivat esteettömiä liikkumisen näkökulmasta.

4

TOIMENPITEET

Tarkastuksen havainnot esiteltiin oikeusasiamies Petri Jääskeläiselle.

Oikeusasiamies kiinnitti Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalvelujen huomiota edellä perusoikeuksien rajoittamisesta ja rajoitustoimenpiteiden käytöstä sanottuun. Tarkastuspöytäkirja lähetetään tässä tarkoituksessa Satakunnan sairaanhoitopiirin sosiaalipalveluille.

Oikeusasiamies totesi, että YK:n vammaissopimus edellyttää, että sen piiriin kuuluvia henkilöitä kohdellaan yhdenvertaisesti yleissopimuksen soveltamisessa. Vammaissopimuksen 14 artikla kieltää vapaudenriiston vammaisuuden perusteella. Jotta yhdenvertaisen kohtelun vaatimus täyttyisi vammaissopimuksen 14 artiklan määräysten soveltamisen osalta kaikkien vammaisten henkilöiden kohdalla, edellyttää tämä kansallisen lainsäädännön kehittämistä. Oikeusasiamies piti välttämättömänä sosiaalihuollon asiakkaan ja potilaan itsemääräämisoikeuden vahvistamista ja rajoitustoimenpiteiden käytön edellytyksiä koskevan kokonaisuudistuksen (itsemääräämisoikeuslaki) viivytyksetöntä loppuun saattamista. Oikeusasiamies korosti, että kokonaisuudistus on välttämätön yksilön perus- ja ihmisoikeuksien turvaamiseksi ja sosiaali- ja terveydenhuollon asiakkaiden ja potilaiden yhdenvertaisuuden toteutumiseksi.

Hyväksyessään lain kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain muuttamisesta myös eduskunta edellytti, että hallitus seuraa tarkoin lainsäädännön vaikutuksia kehitysvammaisten oikeuksien toteutumiseen ja jatkaa itsemääräämisoikeutta koskevan sääntelyn kehittämistä (EV 57/2016 vp – HE 96/2015 vp).

Oikeusasiamies päätti lähettää jäljennöksen tästä pöytäkirjasta sosiaali- ja terveysministeriölle tiedoksi ja huomioon otettavaksi itsemääräämisoikeutta koskevan lainsäädännön kokonaisuudistuksen valmistelussa.

Tarkastuspöytäkirja lähetetään tiedoksi myös Lounais-Suomen aluehallintovirastolle.